

האיש מקדש פרק שני קידושין

גד.

עין משפט נר מצוה

קבו א ב מו" פ"ה מהל'
מעילה הליד':
קבו ג מ"י שם פ"ו
הלכה ג'
קבו ד מ"י פ"ד מהל'
שקלים הליד':
קבו ה מ"י פ"ה מהל'
גדרס הליד'
טושי"ע יו"ד סימן ט'
סעיף ג'

מוסף תוספות

א. הנשאר בקופות בריה
ניסן שמכאן ואילך אין
לוקחין קרבנות ציבור
אלא מתרומה חדשה
כדאמרין בריה (י).
קרבנות ציבור הבשין
באחד בניסן מצוה להביא
מן החדש. רש"י מנחות
קו פ"ג. ב. כשהוא בטל
מגדרס ונדרות לוקחין
מן עולות ומקריבין בשם
המזבח. ונדרות להביא.
רש"י שם. ג. כגון שנתקרו
הטלאין או שאם היה
המזבח בטל והוצרכו
להביא עולות לקחין
המזבח. מוס' הא"ש.
ד. ועד דהוה ליה
לאקשו"י גמי מרי יהודה
לדרי יהודה דהכא קאמר
אין מועלין בעמיקין
משום דיתנו ליהנות בהן
ובמתנותי ס"ל דמועלין
בכתנות כהונה אע"ג
דינתנו ליהנות בהם.
מוס' הא"ש.

בבתנות כהונה. פ"ה משנתנו דקתני לא קידש אלמנא לא מתחלל במקדש ככתנות כהונה שלא צלו וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכן הוקדשו בתחילה ליהנות בשגגתן בכל עת שלא יתכוון לחללם שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים וריזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמזר העבודה ולא ישוהו עליהם אחר עבודה כהרף עין ואל"מ א"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם צמוד אליבא דר"מ הרי לא מתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת (א) אמרי' דיש מועל אחר מועל ואין יוצאין לחולין וי"ל דאיידי דלאומן כמות לא נתחכו עדיין לעבודה דלא אין קדושת כלי שרת עליהם אלא קדושת דק הבית כדאמר פ"ק דסנהדרין (ד' טו:). עבודתן מונעתן: **מועלין בחדתין ואין מועלין בעתיקין בוי'** כך היה הענין של הנאחם שקלים צ"ל צלחר משמיעין על השקלים להציאם וכל אותה חדש היו מציאין שקליהם בלשכה עד פרוס מה הפסח היינו אחד בניסן ומורמין מהן תרומה ראשונה שצ"ל פרוס בשנה מורמין פרוס הפסח וצפרוס עזרת וצפרוס החג"ט כלומר כל השקלים הנאחם מאחד צלחר עד אחד בניסן ונתנו אותן תוך הלשכה ומורמין מהן תרומה ראשונה שלש קופות של שלש"ט סאין"ט ומנהן פרוס לוקחין כל קרבנות צבור"ט עד פרוס עזרת לפי הצורך ומן המותר של אותן קופות"ט פליגי [מנא] התם (בשקלים פ"ד מ"ד) חד אומר שעושין מהן רקועי פחין"ט וצפוי למוצח וחד אומר

הורנו על כל לדין של ר"מ בוי' כלומר אע"פ ששנינו לר"מ בשוגג לא קידש לאו משום דס"ל הקדש בשוגג אין מתחלל שמורנו בכ"מ ששנה ר"מ בהלכות הקדש ולא מצינו מקום שאמר בו הקדש מתחלל צמוד ואין מתחלל בשוגג אלא בין בשוגג בין צמוד מתחלל ולינתנה להני עומת דר' יוחנן דלר"מ יש

מעילה במעות הקדש וכיון דמעל נפק לחולין: **ומנאי'** דקתני בשוגג לא קידש אלמנא לא מתחלל: **בכפוסים כהונה שלא צלו.** וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכן הוקדשו מתחלה ליהנות בשגגתן רק שלא יתכוון לחללם שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים וריזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמזר העבודה ולא ישוהו עליהם אחר העבודה כהרף עין: **צלו דווקא.** דכיון דאין ראויין לעבודה הרי הן כשאר הקדש ולא ינתנו ליהנות בהן: **מועלין בחדתין בוי'** שופרות היו במקדש ובהם נותנים שקלים באחד כמזבז עליו תקלין חדתין ומי שלא שקל שקלו צלחר שמציאו בתוך שנתו נותנו לתוכה"ט והגזברין נותנים אותו בלשכה כשמיגיע אחד מפרקי התרומה שצבשה פרוסין מורמין אותה"ט ובשני כמזבז תקלין עמיקין ומי שלא שקל אשתקד מציאו לשנה הבאה ונותן לתוך שופר זה"ט והגזברים מפנין אותן מעות לשיירי לכה משנה שעברה: **מועלין בסקלין חדתי'** שהרי לקרבנות צבור הן עומדין: **ואין מועלין בסקלין עתיקין.** שמורה שירי לכה עליהם ועינתי לחומת העיר ומגדלותיה וכל זכתי תקון העיר דלקמן וקסבר ר' יהודה אין מעילה בשירי לכה שנאמר עוף על הקופות לאחר ג' תרומות: ה"ג שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי לכה: **והא חומת העיר ומגדלותיה בוי'** וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן מאחר שעומדין לחומת העיר שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהיו וריזים מליהנות מן החומה ליצב צילה ועליה אלא על כרחך אע"פ שהותרה הנאות לענין שאר הנאות מיהא בקדושתיהו קיימי: **אימא ר' יהודה אומר מועלין בעתיקים.** כדאמרין במתני' גמי בשוגג קידש דקסבר אע"פ שניתנו כמות כהונה ליהנות לכהנים לאחר עבודה לענין שאר הנאות בקדושתיהו קיימי ומעל זה בקידושין ויצאו לחולין אבל מויד שאין צו מעילה לא מתחלל ולא קידש: **כאימא ר' יהודה.** הרי עלי ככר זה כאימא ר' כשה התמיד: **כדירי.** דיר בהמות הקדש ודיר העצים: **וכי סימא.** הא דאמר ר' יהודה לא אחר כלום משום דלא אחר כירושלים אלא הרי זה עלי ירושלים: **תרי**

הורנו על כל צדדים של ר"מ ולא מצינו הקדש בשוגג אין מתחלל במזיד מתחלל ומשנתנו בכתנות כהונה שלא בלו הואיל וניתנו ליהנות בהן"ט לפי"ט שלא ניתנה תורה למלאכי השרת ת"ש"ט כתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין ואין מועלים בעתיקים"ט (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים"ט שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות"ט לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו"ט דהתנן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש"ט דתניא אומר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא"ט והתנן כאימא כדירי כעצים כאישים כהיכל כמזבח כירושלים ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר כירושלים והתניא"ט ר' יהודה אומר כל האומר כירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב כירושל' תרי

הענין של הנאחם שקלים צ"ל צלחר משמיעין על השקלים להציאם וכל אותה חדש היו מציאין שקליהם בלשכה עד פרוס מה הפסח היינו אחד בניסן ומורמין מהן תרומה ראשונה שצ"ל פרוס בשנה מורמין פרוס הפסח וצפרוס עזרת וצפרוס החג"ט כלומר כל השקלים הנאחם מאחד צלחר עד אחד בניסן ונתנו אותן תוך הלשכה ומורמין מהן תרומה ראשונה שלש קופות של שלש"ט סאין"ט ומנהן פרוס לוקחין כל קרבנות צבור"ט עד פרוס עזרת לפי הצורך ומן המותר של אותן קופות"ט פליגי [מנא] התם (בשקלים פ"ד מ"ד) חד אומר שעושין מהן רקועי פחין"ט וצפוי למוצח וחד אומר

מעילה במעות הקדש וכיון דמעל נפק לחולין: **ומנאי'** דקתני בשוגג לא קידש אלמנא לא מתחלל: **בכפוסים כהונה שלא צלו.** וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכן הוקדשו מתחלה ליהנות בשגגתן רק שלא יתכוון לחללם שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים וריזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמזר העבודה ולא ישוהו עליהם אחר העבודה כהרף עין: **צלו דווקא.** דכיון דאין ראויין לעבודה הרי הן כשאר הקדש ולא ינתנו ליהנות בהן: **מועלין בחדתין בוי'** שופרות היו במקדש ובהם נותנים שקלים באחד כמזבז עליו תקלין חדתין ומי שלא שקל שקלו צלחר שמציאו בתוך שנתו נותנו לתוכה"ט והגזברין נותנים אותו בלשכה כשמיגיע אחד מפרקי התרומה שצבשה פרוסין מורמין אותה"ט ובשני כמזבז תקלין עמיקין ומי שלא שקל אשתקד מציאו לשנה הבאה ונותן לתוך שופר זה"ט והגזברים מפנין אותן מעות לשיירי לכה משנה שעברה: **מועלין בסקלין חדתי'** שהרי לקרבנות צבור הן עומדין: **ואין מועלין בסקלין עתיקין.** שמורה שירי לכה עליהם ועינתי לחומת העיר ומגדלותיה וכל זכתי תקון העיר דלקמן וקסבר ר' יהודה אין מעילה בשירי לכה שנאמר עוף על הקופות לאחר ג' תרומות: ה"ג שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי לכה: **והא חומת העיר ומגדלותיה בוי'** וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן מאחר שעומדין לחומת העיר שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהיו וריזים מליהנות מן החומה ליצב צילה ועליה אלא על כרחך אע"פ שהותרה הנאות לענין שאר הנאות מיהא בקדושתיהו קיימי: **אימא ר' יהודה אומר מועלין בעתיקים.** כדאמרין במתני' גמי בשוגג קידש דקסבר אע"פ שניתנו כמות כהונה ליהנות לכהנים לאחר עבודה לענין שאר הנאות בקדושתיהו קיימי ומעל זה בקידושין ויצאו לחולין אבל מויד שאין צו מעילה לא מתחלל ולא קידש: **כאימא ר' יהודה.** הרי עלי ככר זה כאימא ר' כשה התמיד: **כדירי.** דיר בהמות הקדש ודיר העצים: **וכי סימא.** הא דאמר ר' יהודה לא אחר כלום משום דלא אחר כירושלים אלא הרי זה עלי ירושלים: **תרי**

שעושין מהן קין למוצח"ט והנשאר מן הלשכה לאחר שנתמלאו הקופות נעשו שיריים לחומת העיר ומגדלותיה ומניסן ואילך המציא שקלו ונתנו בתקלין חדתי' פירוש שופרות הנקראים כך רחצים למטה וקריים למעלה ועל שם שנותנין לתוכן שקלים חדשים משנה זו נקראים תקלין חדתי' ומשמגיע אחד בסיון דהיינו פרוס עזרת מורמין תרומה שניה שנותנין שקלים שהוצאו בתקלין חדתי' לתוך אותן שלש קופות כדי להקריב קרבנות ציבור עד פרוס החג ומפרוס עזרת המציא שקלו כמו כן נותנו עוד בתקלין חדתי' עד אחד בששירי דהיינו עד פרוס החג ואז מורמין תרומה ג' להקריב קרבנות צבור עד א' בניסן ואם לא מספקא תרומה שלישיית עד ניסן צה"ט פליגי התם (ט"ז ט"ז) "מ"ק סבר יחזור ויתרוס פ"י מהדמין שצ"ל בין סוכות לפסח אבל מן השייריים שגשתיירו לאחר שנתמלאו הקופות אין מורמין לעולם ור"מ סבר יקח מן השייריים ומאותן שצ"ל אחר שכלו שלשה פרקי התרומה דהיינו בין סוכות לניסן"ט ולא משמע שכלו שלשה פרקי התרומה דהיינו בין אחר כל התרומה שמא יטרכו להן לצסוף להקריב קרבנות"ט והכי גמי תני במסכת שקלים (ט"ז) גצי קופות דקאמר התם שלמה שלישיית כלומר"ט שכלתה כל הקופה השלישיית חוץ לשניה שלמה שניה חוץ לראשונה שלמה שלמה יחזור ויתרוס פירוש פירוש מתקלין חדתי' שהוצאו אחר החג ואל יתרוס משירי הלשכה ר"מ אומר יחזור לשייריים שהיה ר"מ אומר מועלין בשיריים שמא יטרכו להם לצסוף והשתא סבר כמאן דאמר יחזור ויתרוס ולכן מועלין בחדתי' שמא יטרכו להם אבל לא בעתיקין פירוש דהיינו שופרות אחרים וכמוז עליהם תקלין עמיקין דמי שלא שקל אשתקד מציאו לשנה הבאה ונותנו לתוך שופר זה ואין מועלין בהן לפי שמורת שירי הלשכה עליהן ועושין מהן חומת העיר ומגדלותיה ר"מ אומר מועלין אף בעתיקין שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ור"מ לעטמיה דאמר התם שלמו כולם חוץ לשייריים ודומין זה לזה דכי היכי דחוריים לשייריים ה"ג חוריים לעתיקין אם יטרכו ואל"מ והכי מצי לתרוס מעתיקין לקרבנות ציבור הא צעינן תרומה חדשה כדדריש"ט בריה (דף י.) הבא מתרומה חדשה מעולת חדש בחדש"ט וי"ל דהיינו למזוה אבל היכא דלא אפשר בעדינן"ט א"כ י"ל כיון שצ"ל בשנה זו כלומר שלא היה שנה תמימה מן ההצאה שפיר קרינא ציה תרומה חדשה ומתוך כך ניתא קושיא אחרת שמקשינן העולם דבמסכת שקלים (י"ד י"ד) אמר אבני מוצח ועורות והיכל מועלים בהם ופריך התם וכי יש מעילה בשייריים נעשין וכי תימא ר"מ היא דאמר מועלין בשייריים כלום אמר ר"מ אלא בתוך שנתו ואינו חוץ לשנתו קיימיין שהרי מוצח והיכל כמה שנים יש שנעשו וקשה דהא ר"מ אמר הכא מועלין בעתיקין אע"ג דעברו שנתן וא"כ מצינו לאוקמי כוונתה היא דמסכת שקלים ומאי פריך התם כלום אמר ר"מ ולפי מה דמתרלינן הכא דקרינן ציה תרומה חדשה מאחר שהוצא בשנה זו ניתא שפיר הא דלא מצינו לאוקמי היא דהתם כר"מ: **אימא ר' יהודה.** מכאן משמע דל"ג לעיל גצי אין מועלין בעתיקין דברי רבי יהודה דאי גרס ליה הל"ל איפוך אלא ודאי קתמא נשנית וגם ר"מ מתק מספר"ט:

ממך פירוש רש"י אם מועלין בהן או לא אמנם ר' יחאק צן אצרהם פירש דמועלין בחדתי' לר' יהודה אף לאחר כל התרומה שמא יטרכו להן לצסוף להקריב קרבנות"ט והכי גמי תני במסכת שקלים (ט"ז) גצי קופות דקאמר התם שלמה שלישיית כלומר"ט שכלתה כל הקופה השלישיית חוץ לשניה שלמה שניה חוץ לראשונה שלמה שלמה יחזור ויתרוס פירוש פירוש מתקלין חדתי' שהוצאו אחר החג ואל יתרוס משירי הלשכה ר"מ אומר יחזור לשייריים שהיה ר"מ אומר מועלין בשיריים שמא יטרכו להם לצסוף והשתא סבר כמאן דאמר יחזור ויתרוס ולכן מועלין בחדתי' שמא יטרכו להם אבל לא בעתיקין פירוש דהיינו שופרות אחרים וכמוז עליהם תקלין עמיקין דמי שלא שקל אשתקד מציאו לשנה הבאה ונותנו לתוך שופר זה ואין מועלין בהן לפי שמורת שירי הלשכה עליהן ועושין מהן חומת העיר ומגדלותיה ר"מ אומר מועלין אף בעתיקין שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ור"מ לעטמיה דאמר התם שלמו כולם חוץ לשייריים ודומין זה לזה דכי היכי דחוריים לשייריים ה"ג חוריים לעתיקין אם יטרכו ואל"מ והכי מצי לתרוס מעתיקין לקרבנות ציבור הא צעינן תרומה חדשה כדדריש"ט בריה (דף י.) הבא מתרומה חדשה מעולת חדש בחדש"ט וי"ל דהיינו למזוה אבל היכא דלא אפשר בעדינן"ט א"כ י"ל כיון שצ"ל בשנה זו כלומר שלא היה שנה תמימה מן ההצאה שפיר קרינא ציה תרומה חדשה ומתוך כך ניתא קושיא אחרת שמקשינן העולם דבמסכת שקלים (י"ד י"ד) אמר אבני מוצח ועורות והיכל מועלים בהם ופריך התם וכי יש מעילה בשייריים נעשין וכי תימא ר"מ היא דאמר מועלין בשייריים כלום אמר ר"מ אלא בתוך שנתו ואינו חוץ לשנתו קיימיין שהרי מוצח והיכל כמה שנים יש שנעשו וקשה דהא ר"מ אמר הכא מועלין בעתיקין אע"ג דעברו שנתן וא"כ מצינו לאוקמי כוונתה היא דמסכת שקלים ומאי פריך התם כלום אמר ר"מ ולפי מה דמתרלינן הכא דקרינן ציה תרומה חדשה מאחר שהוצא בשנה זו ניתא שפיר הא דלא מצינו לאוקמי היא דהתם כר"מ: **אימא ר' יהודה.** מכאן משמע דל"ג לעיל גצי אין מועלין בעתיקין דברי רבי יהודה דאי גרס ליה הל"ל איפוך אלא ודאי קתמא נשנית וגם ר"מ מתק מספר"ט:

קבו א ב מו" פ"ה מהל'
מעילה הליד':
קבו ג מ"י שם פ"ו
הלכה ג'
קבו ד מ"י פ"ד מהל'
שקלים הליד':
קבו ה מ"י פ"ה מהל'
גדרס הליד'
טושי"ע יו"ד סימן ט'
סעיף ג'

האיש מקדש פרק שני קידושין

נה.

עין משפט
נר מצוה

קנח א מ"י פ"ו מהל' פסולי המוקדשין הל"ח ופ"ד מהל' שקלים הל"ב ג:
קנח ב מ"י פ"ו מהל' מעילה ה"ד:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אמר וכו' כגון קדשי בדק הבית: (ב) תוס' ד"ה אין וכו' דאמרינן הלא לאו מועל אחר מועל היינו היבא דנחבא לחבירו אי נמי כשהוא סבור שהכל וכו' לגולה מ"ן שלמות כ"ט ע"ג:

מוסף תוספות

א. אלא בבא לגולן ולהוציאן מרשות הקדש כדי לחזור ולהחזיר בכל מה שאפשר לספק שגולן מן הקדש והשתא הוי כעין פלוגתא דר"מ ור"י וכעין מועל אחר מועל שנתבאר לגולן מן הקדש ולהוציאן מרשותו לגמרי. רש"י. (ועי' מהרש"א).
ב. דאלו קדשים קלים רובו להרויט דלא שייבא בהו מעילה והשתא ק"ס דדיקן שיש לו חלק בקדשים קלים כשמתכוין לגולל לא חשיב כמריציאו מרשות הקדש ומליכו לרשות בעליה. רש"י. ועי' שני'.

אמר רב אושעיא **בבא** לחוב בדמיהן. פירש בקונטרס איהי ודאי לא מקרבה ומיירי צבא להחמיצ דמיהם פירוש אדם זה המוצאה קבל עליו לתקן כל הספק שעליה ורואה להוציאה לחולין והכי קאמר חיישינן שמא עולות ויציא ב' בהמות או ב' דמים ויאמר אם זו עולה תהא מחוללת על זו והאחרת תהא שלמי נדבה ואם היתה זו שלמים תהא מחוללת על זו והאחרת תהא נדבת עולה ורבי מאיר היא דאמר הקדש כו' משמע מתוך פ"י הקונטרס דלר"ך שחלל הקדושה שעל הבהמה הנמצאת על אותה שהציא וצדך חילול דוקא וקסבר ר' מאיר דנפדין דתמימים וקשה שהרי לא מצינו דסבר רבי מאיר דתמימים לא נפדין יותר משאר נתיאם ולא שייך זה כלל בפלוגתא דדייה ור' יהודה לך פ"י דלעולם קסבר צעלמא דתמימים אינם נפדין כגון דרך חילול והכא מיירי שנתכוון לגולה"ה ולקנותה מיד המקדש"ה ולזכות בה ולשנות בה וזככה"ג שרי ואחר שהוציאה לחולין עלה דעתו לחזר דמיהן דכפרישית: **א"י מוע"ה אחר מוע"ה** פירש בקונטרס אין מעילה זו אחר

זו בקרן אחד של הקדש דכיון שבעל זה הראשון יוצא לחולין אלא בהמה זו וכלי שרת צלצד תימנה דתוספתא של הקדש ציקע צו וצא חבירו וציקע צו כולן מעלו ונתנו לחבירו וציקע צו לחבירו הוא מעל וציקע צו לחבירו צו לכתחילה והשתא היכי דמי אי הוי קדוש כלי שרת כי נתנו לחבירו אמאי לא מעל חבירו הא אמרינן יש מועל אחר מועל צבלי שרת ואם אינה כלי שרת אמאי אמר כולן מעלו הא אין מועל אחר מועל אלא בהמה וכלי שרת צלצד ויש לומר דלעולם

מיירי בקדוש שאינה כלי שרת ולא קשה מידי דהא דאמר"ה הכא דאין מועל אחר מועל היינו (ט) כשהוא סבור שהכל על חבירו ואז הוא מתכוין לגולה היכא דנתנו לחבירו כדון שלמות יד בפקדון דהיכא דמתכוין להוציאו מרשות לרשות נקרא גולן על כל הפקדון אפילו לא הוציאן אלא מקתן אבל הוי דמוספתא דקאמר צא חבירו וציקע צו וצא חבירו וציקע צו דכולן מעלו מיירי דכל חד וחד יסבור שהוא שלו ונהי נמי דקסבר שהיא שלו מ"מ מתכוין הוא להוציאו ולהניחו אחר ההנאה ואז כשיהנה לא ימועל אלא כפי מוצת הנאה איש לו במלכא ומשום הכי אמרינן שלא יאל לחולין ומועלו כולן אבל נתנו לחבירו וחבירו לחבירו וציקע צו לחבירו וציקע צו לחבירו מרשות לרשות ולפיכך י"ל צא חבירו וציקע צו לחבירו מרשות לרשות ואם לא כן מאי אריא בהמה וכלי שרת אפילו בקדשי צדק הבית יש מועל אחר מועל היכא דאין מתכוין להוציאו מרשות לרשות אלא ליהנות ממנו ולהניח דכפרישית אלא לעולם מיירי שמתכוין לגולה ואפ"ה אמרינן דכולן מעלו כדפרישית וראיה לחלק בין נהנה מדבר שקבור שהוא שלו לדבר שהיה סבור שהוא של אחרים מההיא דאמרין (מעילה דף כ. ג) גבי נטל אבן או קורה של הקדש לא מעל נהנה לחבירו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הכי גרסינן מן הסס צבהמה שנמצאת מירושלים למגול עדר כו' וזכרים עולות. משום דחיישינן שמא מירושלים יאלת ורוב הממות היוצאות ממנה וזכרים הם וזכרים לפסוקי צבל וצחים שהיא ראויה להם הילכך זכר דחוי לעולה מספקא לעולה ולקמן פריך עלה: **נקבות וזכרי שלמים** חילול צעולה ליכא לפסוקי: **שלמים לא הוו**. צממיה דילמא שלמים היא והימי מקריב לה עולה: **אמר רבי אושעיא צבא לחוב צדמיהן עסקינן**. כלומר איהי ודאי לא קרבה וה"ק אלא אם צבא אדם זה לעשות לה תקנה וצבא לקבל על עצמו מוצ כל (ו) דמיה שהוא צספק ולהוציאה לחולין (ו) ולהקדיש את דמיה אם זכר הוא נתיבא חף צדמי עולה דחיישינן שמא עולות הן: **ורבי מאיר היא דאמר**. צממתינן (לעיל דף צ. ב): הקדש צמוד מתחלל ויכול זה להוציאן לחולין מוצד ויתפסו הדמים צקדושתם ועל ידי תנאי יציא שני דמים אחד לעולה ואחד לשלמים ויאמר אם עולה היא הרי היא מתחללת על זו והשני היא שלמי נדבה ואם שלמים היא הרי היא מתחללת על של שלמים והשני נדבת עולה: **וקדושם הגוף**. קדשי מוצח מי מתחללת צלא מוס: **אין מועל אחר מועל**. אין שמי מעילות זו אחר זו צקרן אחד של הקדש דכיון שמועל צו הראשון יאל לחולין: **אלא צהמה**. לפי קדשי מוצח הראויה לקרנן לפי שאין יוצאה לחולין כשהיא תמימה וכן כלי שרת: **ההיא ר' יהודה היא**. מדקתני אין מועל אחר מועל אלמא מקמא הוא דנפיק לחולין אע"ג דשוגג הוא דאי מוצד ליכא מעילה והאי סברא לרבי יהודה היא דשמעת ליה דאמר צממתינן (סס) הקדש צשוגג מתחלל: **הא רבי מאיר היא**. הך מתימתינן דשקלים

דבהמה שנמצאת כרבי מאיר (ט) מוקמינן לה דאמר הקדש מתחלל צמוד ואפי' קדושת הגוף נמי מתחלל: ופרכינן **מדרי' נשמע לרבי מאיר**. בחילול מוצד דהא פלוגמיהו ליתא אלא צמוד ושוגג אצל צקדושת הגוף וקדושת דמים אין מחלוקת ציניהם צבאזו"ה הקדש שאין מתחלל לר' יהודה צשוגג אין מתחלל צמוד לר' מאיר: **לאו א"ר יהודה הקדש צשוגג מתחלל**. והוא עיקר חילול וקאמר דקדושת הגוף לא מתחללין שוגג: **לר' מאיר נמי**. דקאמר עיקר חילול הקדש צמוד קדושת גוף לא אמר דנתחיל: ומשני **הסס לא מפיקן לאפוקינהו לחולין כו'**. כלומר חילול דמויד לר' מאיר עדיפא מחילול דשוגג לר' יהודה דאילו שוגג לא מכיון לאפוקינהו לחולין וגזירת הכתוב הוא מדמחייביה רחמנא קרבן מעילה הילכך קדושת הגוף לא מיתחיל אצל חילול מוצד לר' מאיר מכיון לאפוקינהו לחולין הילכך קדושת הגוף נמי מיתחלל: **אימר דשמעת ליה לר' מאיר כו'**. אדרבי אושעיא פריך דאוקמא ההיא דשקלים כר"מ אימר דשמעת ליה לר"מ דאמר הקדש צמוד מתחלל צקדשי קדשים כגון קדשי (ב) הבית דהיינו סתם הקדש והוא הדין לקדשי קדשים דכולהו הוי לגבוה צקדשי צדק הבית: **צקדשים קלים מי שמעת ליה**. וההיא דבהמה איכא לפסוקי נמי צקדשים קלים והיכא שמעת ליה לרבי מאיר דמתחללין צמוד: **תהי**

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך (ט) מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי רישא דלא מעל צבאנים מסורות לגזר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזר לא נתכוון לגולה אלא ליהנות מהם דקבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד ראיה מההיא דפרק אלו נערו (כמובא לה): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כקבורים הם דל אביהם היא טבוחה ואכלה משלמין דמי צבר שלם אם כן מצינו חילוק בין סבור שהוא שלו לקבור שהוא של אחרים: **קדשים קלים** מי שמעת ליה. אם היא של קדשים קלים מנה תקנה נעשה לה אפילו נתכוון לגולה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן דבשלמא קדשי קדשים כגון צדק הבית וחטאת דין הוא שיאל לחולין על ידי מעילה שמועל צהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גולה וזו תהא עולה תמתיא ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק צבהמה זאת הנמצאת משום חששת צבור ומועשר דלא הושוו

(א) שקלים פ"ו מה"ה (ב) נבמ"י טקף: ציהו"ה (ג) מעילה י"ד (ד) נבמ"י: אמר ר' תנאי אמר ר' עקיבא אמר ר' וכו' (ה) אפסר דל"ל כד עוקבא (ו) נדפרי"ר: דמ"ס (ז) נדפרי"ר: ולהקריב (ח) נדפרי"ר: אוקומנא (ט) נדפרי"ר: ואתון (י) נבמ"ס: ה"ה"ש וע"ר: ההקדש (יא) נתיבות ובה"ג שרי. נראה דאין כאן מקומם אלא צבאז"ה. רש"י ע"ה"ש. (י"ג) א"ו א"ו. רש"י. (יד) ע"ן צב"ס. (טו) נ"י מנייה י" ע"ה. (טז) נ"י מוח' מנחות ק"ה ע"ה"ש. (י"ז) אע"ה. (י"ח) נ"י ע"ה"ש והצ"ר. וחס' מנייה י" ע"ה"ש ע"ה. (י"ט) ונ"י הנהגה ה"ה"ש. (כ) ונ"י הנהגה ה"ה"ש. וברש"י.

מוסף רש"י

אלא בבמה ובכלי שרת בלבד. דהיינו לאו צדמי קיימי ולא בני צבאז"ה וינהי, שאפילו רכב על גבי צבהמה והכחשה או תלש מלמנה, עדיין ראוי היא לקנות ולא פסקה צק לחובתה, דבני שמיא וכן חטוהי ראיה להקריב ואין צה מוח' פנימה, ולכך קאמי צקושתה קיימת, ולכך שן קיימת עדיין קאי לצדמית ויש צו מועל אחר מועל (תש"ה י"ח). אבל כל מרי חטוהי ממשלה ראשונה נפקא לחולין דק"ל אין מעילה בכל מקום אלא שמיא ששמיא דקדושתו (פסחים כ"ד).